

דף נא:

עין משפט א.

או"ח סימן קכר סעיף ה

ה. ח. לא יענה אמן חטופה ^ה דהיינו שהאל"ף כאילו נקודה בחטף ^ו, וכן לא ימהר לענות קודם שיסיים המברך.

כמ"כ לא יענה אמן קטופה שמחסר קריאת הנו"ן ^ז ואינו מוציאה בפה.

הגה: גם לא יפסיק באמצע המלה.

ח. ט. לא יענה אמן יתומה דהיינו שהוא מחוייב בברכה וש"ץ מברך אותה והוא לא שמע הברכה ועונה אמן, אף שיודע איזה ברכה מברך הש"ץ.

הגה: ויש מחמירין אפי' באינו חייב באותה ברכה ^ח שלא יענה אמן אם אינו יודע באיזה ברכה עומד הש"ץ.

לא ימתין בעניית אמן אלא מיד כשכלה הברכה ^ט יענה אמן ^י.

ח. י. לא יענה אמן קצרה אלא ארוכה קצת כדי שיוכל לומר "אל מלך

ה. ^א ברכות מ"ז ע"א ע"ש, וכל המאריך באמן מאריכין לו ימיו ושנותיו, ובלבד שלא יאריך יותר מדאי, לפי שאין קריאת התיבה כמשמעה. ב"י, בשם תו"ס.

ו. ^ב דהיינו שקוראים את האל"ף בשוא נוטה לצירי, וצ"ל האל"ף בפתח, ולא דוקא בפתח אלא בקמץ, כה"ח אות מ"ב.

ז. ^ג וה"ה שלא יאמר אמן באחד משאר נקודות שאין משמעות פירושם לשון האמנת דברים כגון בשורוק או בחולם, שם אות מ"ג.

ז. ^ד או האל"ף, ולא יאמר הנו"ן דגושה ולא בסגול או צירי, וכן אחד של ק"ש הדל"ת אינה דגושה ויזהרו בזה.

ז. ^ה והרמ"א הוסיף גם לא יפסיק באמצע המלה דהיינו שמפסיק האמן לשנים, ב"י.

ח. ^ו אפי' בברכת קריאת ס"ת או הנהנין אינו מותר אלא ביודע, מ"מ א"צ לשמוע כל הברכה מתחלה ועד סוף כמ"ש בסי' רט"ו סעיף ב'. ועיין בכה"ח אות מ"ז מש"כ בזה.

ט. ^ז ותוך כדי דיבור כדיבור דמי, מ"ב אות ל"ד.

י. ^ח ואחרי שהש"ץ התחיל אתה גיבור אין לענות על הברכה של מגן אברהם וכמובן שהש"ץ יזהר לא למהר להתחיל אתה גבור לפני שענו רוב הצבור אמן. כה"ח אות מ"ט.

י. ^ט ואם החזן מאריך בניגון של ואמרו אמן יאמרו אמן מיד כי הניגון הוא הפסק, מ"א ס"ק י"ד. ודוקא אם מאריך הרבה. אבל כשמאריך בסוף הברכה בניגון יש ליזהר שלא לענות אמן לפני סיום הש"ץ שלא תהיה אמן חטופה, שם אות נ'.

נאמן" כ, ולא יאריך בה יותר מדאי לפי שאין קריאת התיבה נשמעת
כשמאריך יותר מדאי.

כ. וצריך להרהר באל מלך נאמן באמירתו אמן, כה"ח אות נ"א.